

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 17

SURAH al-Isra

Kapitelnamn: *Surat al-Isra'* – även kallad *Bani Isra'il* ("Israels barn"). Den består av 111 verser och uppenbarades i Mekka.

Kort info

- **Tema:** Guds enhet, profetens nattliga resa (*al-Isra'*), och människans ansvar.
- **Innehåll:** Inleds med berättelsen om profetens mirakulösa nattresa från Mekka till Jerusalem. Påminner om Israels barns historia, deras lydnad och avfall. Innehåller etiska riktlinjer: vördnad för föräldrar, rättvisa i handel, undvikande av högmod och synd.
- **Budskap:** Koranen är vägledning och barmhärtighet. Den som följer Guds väg finner ljus och trygghet, medan den som förnekar möter straff.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

STOR är [Gud] i Sin härlighet, Han som under natten förde Sin tjänare från den heliga Moskén till den fjärran böneplatsen, vars omgivningar Vi har välsignat, för att visa honom några av Våra tecken; Han är Den som hör allt, ser allt. (1) Och Vi gav Moses uppenbarelsen och gjorde den till

vägledning för Israels barn [och förmanade dem:] "Tag ingen annan än Mig till beskyddare, (2) ni ättlingar till dem som Vi räddade tillsammans med Noa [i arken]! Han var en tacksam tjänare!" (3) Genom uppenbarelsen gav Vi Israels barn en varning: "Två gånger kommer ni att störa ordningen och fördärva sederna på jorden och visa ett högmod utan gräns." (4) När detta skedde första gången, sände Vi några av Våra tjänare mot er, starka och djärva krigare, och de förföljde er in i era bostäder [för att döda er alla till sista man]. Så uppfylldes Guds löfte. (5) Därefter [återupprättade] Vi [ert rike och] gav er på nytt makt över dem och skänkte er rikedom och talrika söner och gav er ökad [militär] styrka. (6) [Och Vi sade:] "Om ni gör gott, gör ni det [till nytta] för er själva; men om ni gör ont, vållar ni er själva [skada]." Och när [det som avsågs i] den andra varningen kom, blev er förödmjukelse total, templet vanhelgades, så som det en gång förut hade vanhelgats, och allt [som föll i fiendens händer] lades i ruiner. (7) Kanske kommer er Herre att ha förbarmande med er, men om ni återfaller [i synd], kommer Vi att [straffa er] på nytt; [minns att] Vi har gjort helvetet till ett fängelse för förnekarna av sanningen. (8) DENNA Koran leder [människan] till den rätta, den raka vägen och ger dem som tror och lever rättskaffens det glada budskapet att en riklig belöning väntar dem; (9) och [den varnar] för det plågsamma straff som Vi har i beredskap för dem som avvisar tron på livet efter döden. (10) Människan ber om det onda liksom hon ber om det goda, eftersom hon är benägen att förhast sig. (11) Vi har gjort natten och dagen till två mäktiga tecken. Vi har låtit nattens tecken utplånas [i mörker] och gjort dagens tecken till ett klart ljus, så att ni kan se och [bege er ut] och söka det som er Herre i Sin godhet [beviljar er] och för att ni skall veta årens antal och hur [tiden] beräknas. Allt har Vi framställt med klarhet. (12) Och Vi har bundit varje människas bestämmelse vid hennes hals och på Uppståndelsens dag skall Vi lägga fram för henne en bok som hon finner uppslagen, (13) [och en röst skall säga:] "Läs nu din bok! I dag behövs ingen annan granskare av räkenskapen för dina handlingar än du själv." (14) Den som låter sig vägledas, vägleds till nytta för sig själv; och den som går vilse, går bara vilse till skada för sig själv. Och på ingen bärare av bördor skall läggas en annans börda. Vi straffar inte [ett folk] förrän Vi sänt Vårt sändebud [till dem]. (15) Men när Vi har beslutat att låta ett folk gå under, varnar Vi dem i deras mitt som bara lever för nöjen och njutningar, och [om] de ändå [fortsätter] att trotsa Oss faller den ofrånkomliga domen över dem och Vi förintar dem alla. (16) Hur många slakten har Vi inte låtit gå under efter Noas tid! Ingen känner sina tjänares synder bättre, [ingen] ser dem klarare än din Herre. (17) Om någon [enbart] står efter det jordiska livets förgängliga goda, låter Vi honom genast njuta av detta - [Vi ger] vad Vi vill, åt den Vi vill - men

därefter låter Vi honom, förhatlig och utstött, brinna i helvetets [ugn]. (18) Men den som har det eviga livet för ögonen och som riktar hela sin strävan mot detta [mål] och som har trons [visshet], sådana [som han skall se] sin strävan uppskattad [till dess fulla värde]. (19) Åt alla - åt de förra såväl som åt de senare - ger Vi något av din Herres gåvor; ingen gräns har satts för din Herres givmildhet. (20) Lägg märke till hur Vi [på jorden] gynnar några framför de andra, men i det eviga livet är graderna flera och det råder större skillnad i [de förmåner som] Vi ger [den ene men inte den andre]. (21) SÄTT INTE en annan gud vid Guds sida! Annars kommer du att finna dig klandrad och utstött. (22) Er Herre har befallt, att ni inte skall dyrka någon annan än Honom. Och [Han har anbefallt er] att visa godhet mot [era] föräldrar. Om en av dem eller båda uppnår hög ålder i din vård, var då inte otålig eller sträng mot dem, tillrättvisa dem inte, och tala alltid hövligt och vänligt till dem. (23) Och sänk ödmjukt [ömhetens] vinge över dem och be: "Herre! När jag var liten vårdade och fostrade de mig [med kärlek]; förbarma Dig [nu] i Din nåd över dem!" (24) Er Herre vet vad ni bär inom er. Om ni strävar efter att leva ett rättskaffens liv [skall Han överse med era fel och brister] och Han är alltid beredd att förlåta dem som, när de har begått ett fel, återvänder till Honom med ånger i sinnet. (25) Och ge den nära anförvanten vad han med rätta väntar och [ge till] den behövande och vandringsmannen, men slösa inte över all måtta. (26) Slösarna är demonernas bröder och Djävulen visade stor otacksamhet mot sin Herre. (27) Och om du vänder dig ifrån de [behövande, därför att] du själv hoppas på din Herres barmhärtighet, ge dem då [åtminstone] ett vänligt ord. (28) Bind inte handen vid din hals, men sträck inte heller ut den så långt, att du får förebråelser [för slösaktighet] eller [till sist själv] råkar i nöd. (29) Din Herre ger den Han vill riklig och [den Han vill] knappare utkomst; Han är underrättad om Sina tjänares [behov] och förlorar dem inte ur sikte. (30) Döda inte era barn av rädsla för fattigdom; Vi sörjer för dem och för er. Att döda [dem] är en svår synd. (31) Håll er borta från [alla frestelser till] otuktiga handlingar! Sådant är skamlöshet och en ond väg. (32) Tag inte en annans liv - Gud har förklarat det heligt - annat än i rättfärdigt syfte. Om någon dödas med orätt, ger Vi den som för hans talan bemyndigande [att kräva rättvis vedergällning]; men denne skall inte gå för långt vad vedergällningen beträffar. [Den döde] har redan fått [Guds] hjälp. (33) Rör inte den faderlöses egendom - annat än för att föröka den - innan han nått myndig ålder. Och håll vad ni lovar; ni kommer att ställas till svars för [era] löften. (34) Och mät med fullt mått när ni mäter, och väg med rättvis våg. Det är ett gott [i sig] och det främjar [er eviga välfärd]. (35) Befatta dig inte med det som du inte riktigt vet; ditt öra och ditt öga och ditt hjärta skall [alla en Dag] tillfrågas om detta. (36) Och trampa inte jorden med

dryga översittarfasoner; du kan aldrig borra dig igenom dess [innandömen] och inte heller kan du nå högre än bergens krön. (37) Allt det onda [som har nämnts] är djupt förhatligt för din Herre. (38) Detta som din Herre här har uppenbarat för dig är visa förmaningar och varningar. Sätt därför inte en annan gud vid Guds sida; då kommer du att kastas, förhatlig och utstött, i helvetet! (39) SKULLE Gud ha visat er Sin särskilda välvilja genom att skänka er söner och för Sig själv ha valt döttrar bland änglarna? Ni har i sanning påstått något oerhört! (40) Vi har förtydligat [budskapen i] denna Koran för att [människorna] skall ägna dem eftertanke, men detta har bara till följd att de förhärdas ytterligare i sitt motstånd. (41) Säg: "Om det, som de påstår, fanns [andra] gudar vid sidan av Honom skulle helt visst de [också] försöka finna vägen till Honom, som tronar allsmäktig [över skapelsen]." (42) Stor är Han i Sin härlighet, högt upphöjd över allt vad [människor] påstår! (43) De sju himlarna prisar Honom liksom jorden och allt det som de rymmer; ja, ingenting finns som inte sjunger Hans lov. Men ni förstår inte innebörden av deras lovsång. Gud är mild och överseende [med Sina tjänares brister] och Han förlåter ständigt. (44) OCH NÄR du [Muhammad] läser ur Koranen, låter Vi ett osynligt förhänge avskärma dig från dem som inte tror på det eviga livet, (45) och Vi täcker över deras hjärtan så att de ingenting förstår och täpper till deras öron. Och när du under [läsningen av] Koranen åkallar din Herre och [förkunnar] Hans Enhet, vänder de ryggen till och drar sig bort, fulla av motvilja. (46) Vi vet väl vad det är de lyssnar efter då de lyssnar till dig; när de samlas för sig själva säger nämligen [några av] dessa orättfärdiga [människor till de andra]: "[Följer ni Muhammad] följer ni bara en man som står under [inflytande av] trolldom." (47) Se där hur de beskriver dig! De har gått helt vilse och kan inte återfinna vägen. (48) Och de säger: "Skall vi, efter att ha blivit ben och sönderfräta rester, återuppstå i en ny skapelse?" (49) Säg: "[Visst!] Även om era [kroppar] hade varit av sten eller av järn, (50) eller skapade av vad ni ser som ännu oförenligare [med tanken på liv]." Då kommer de att fråga: "Vem skall skapa oss på nytt?" - [och du skall] svara: "Den som först skapade er." Då ruskar de på huvudet åt dig och frågar: "När skall detta ske?" - [och då] svarar du: "Kanske är tiden nära; (51) den Dag då Han skall kalla på er och ni till svar skall lovprisa Honom, kommer det att förefalla er som om ni hade vistats [på jorden] bara en kort stund." (52) OCH SÄG till Mina tjänare att de [i samtal och diskussioner] använder [ett hövligt språk] och söker de bästa, de vänligaste orden. - Djävulen är alltid beredd att så osämja mellan dem; Djävulen är människans förklarade fiende. (53) Er Herre känner er väl; om Han vill, förbarmar Han sig över er, och om Han vill, straffar Han er. Men Vi har inte sänt dig [Muhammad] för att vaka över människorna och deras handlingar. (54) Din Herre har full kunskap om alla som befolkar himlarna

och jorden. Och Vi har gett några profeter företräde framför andra – och Vi skänkte David en skrift fylld av visdom. (55) SÄG: "Anropa dem som ni tror [finnas] vid sidan av Honom, så [skall ni se att] de inte kan befria er från det onda [som tynger er] och inte heller lasta över det på andra." (56) De som de anropar vill själva vinna sin Herres välvilja och komma Honom så nära som möjligt, och de hoppas på Hans nåd och fruktar Hans straff – [alla] måste frukta din Herres straff! (57) Det finns inget folk [som har förnekat och trotsat Oss] och som Vi inte kommer att låta gå under före Uppståndelsens dag, eller straffa med ett strängt straff. Detta står skrivet i [Vårt] dekret. (58) Ingenting hindrar Oss att sända [människorna] tecken och under [liksom Vi gjorde i äldre tider] utom detta att folken i äldre tider [trots tecknen] kallade [Våra budskap] för lögn; till stammen Thamud överlämnade Vi kamelstoet som ett tecken för att öppna deras ögon, men de förgrep sig på det. Vi sänder inte [sådana] tecken annat än som en varning. (59) Och Vi sade till dig [Muhammad]: "Din Herre har full uppsikt över människorna [och deras handlingar], och Vi har låtit dig se den syn som du fick se för att den – liksom [synen av] det i Koranen förbannade trädet – skall bli en prövning för människorna; Vi hotar och varnar dem, men därigenom förhärdas de bara än mer i synd och trots." (60) SE, Vi sade till änglarna: "Fall ned på era ansikten inför Adam", och [alla] föll ned utom Iblees. Han sade: "Skall jag falla ned inför den som Du har skapat av lera?" (61) [Och] han fortsatte: "Denne som Du har satt högre än mig – om Du vill ge mig uppskov till Uppståndelsens dag, svär jag att jag skall förmå hans avkomma att blint lyda mig, alla utom ett fåtal! Vad anser Du om detta?" (62) [Gud] svarade: "Bort härifrån! [Vi ger dig detta uppskov, men] ni skall få helvetet som belöning, du och de som följer dig – en riklig belöning! (63) [Du kan] egga så många av dem som du förmår med din [lockande] röst och båda upp dina hjälptrupper och ge dig i lag med dem [och driva dem] att samla rikedomar [på orätta vägar] och [förmå dem att i syndiga förbindelser avla] barn, och ge dem löften – även om Djävulens löften inte är mer än bländverk. – (64) Men du skall inte ha någon makt över Mina [sanna] tjänare; ingen som sätter sin lit till din Herre behöver ett annat skydd." (65) DET ÄR er Herre som låter skeppen segla över havet i er tjänst, så att ni [med dem] kan söka det som Han i Sin godhet [beviljar er för er försörjning]. Han omsluter er med Sin barmhärtighet! (66) Och då en olycka drabbar er till havs, sviker er de som ni brukade anropa och Han är ert enda [hopp]. Men när Han fört er oskadda i land, vänder ni er ifrån [Honom]; människorna är sannerligen otacksamma. (67) Känner ni er säkra att Han inte låter jorden [rämna och] uppsluka er eller låter en orkan bryta lös över er? Vem skall då beskydda er (68) Eller är ni säkra på att Han inte på grund av er otacksamhet åter sänder er ut till havs och släpper lös våldsamma stormar över er och låter er drunkna? Då finner ni

ingen som kan hämnas på Oss för er död (69) VI HAR sannerligen visat Adams söner stor heder. Vi har gjort det möjligt för dem att färdas över land och hav och försörjt dem med god och hälsosam föda och gynnat dem framför många av de andra varelser som Vi har skapat. (70) Den dag då Vi – genom att kalla på deras profeter – skall ropa fram alla människor [för att dömas], skall de som får ta emot sin bok med höger hand läsa den [och glädjas] och ingen skall lida ens så mycken orätt som kan rymmas på en tråd. (71) Men den som på jorden var blind [för sanningen] skall i evigheten förbli blind och förirra sig allt längre från [den raka] vägen. (72) DE [SOM sätter gudar vid Guds sida] försökte fresta dig [Muhammad] att lägga åt sidan det som Vi har uppenbarat för dig och [locka dig att] sätta samman något annat som du kunde tillskriva Oss. [Om du hade gjort detta] skulle de helt säkert ha tagit emot dig som en kär vän! (73) Och om Vi inte hade gjort dig stark i tron, hade du kunnat gå dem litet till mötes. (74) Vi skulle i så fall ha fördubblat ditt straff i detta liv och fördubblat det efter döden och du skulle då inte ha funnit någon som tog dig i försvar inför Oss. (75) Med sina skrämselföretag var de på väg att driva bort dig från [ditt] land; hade de lyckats, skulle de inte ha fått bli kvar [där] efter din avfärd mer än en kort tid. (76) Så har Vi gått till väga [för att skydda] dem som Vi sände före dig, och du skall se att Våra vägar förblir desamma. (77) FÖRRÄTTA bönen [Muhammad, från den stund] då solen [efter att ha passerat zenit] börjar sjunka till dess att nattmörkret faller på, och [förrätta] gryningsbönen med läsning [av Koranen]; läsningen i daggroningen sker inför vittnen. (78) Och vaka [Muhammad] under någon del av natten i frivillig bön; helt visst skall din Herre vid Uppståndelsen ge dig en plats, där du står höljdd av ära. (79) Be [denna bön]: "Herre! Låt mig stiga ned i min grav som en sann och uppriktig troende och låt mig stiga ut ur den som en sann och uppriktig troende, och ge mig av Din egen styrka kraft att segra!" (80) Och säg: "Sanningen har kommit och då har lögnen vikit; ja, lögnen är dömd att vika!" (81) MED KORANEN uppenbarar Vi det som är läkedom och nåd för de troende, men för syndarnas del [påskyndar det] bara deras marsch mot undergången. (82) Visar Vi människan välvilja vänder hon Oss ryggen och drar sig stolt undan, och drabbas hon av ett ont blir hon ett rov för förtvivlan. (83) Säg: "Var och en går till väga på sitt sätt och din Herre vet bäst vem som följer en rak väg. (84) DE FRÅGAR dig om ingivelsens ande. Säg: "Ingivelsens ande hör till det som är min Herre förbehållet – av [all] kunskap har bara en obetydlig del fallit på er [lott]." (85) Om Vi ville kunde Vi helt visst utplåna allt vad Vi har uppenbarat för dig och du skulle då inte finna någon som kunde föra din talan inför Oss. (86) Men detta sker inte tack vare din Herres nåd – Hans godhet mot dig är sannerligen stor! (87) Säg: "Om människor och osynliga väsen i samarbete försökte åstadkomma något som skulle kunna

jämföras med denna Koran, skulle de misslyckas, även om de gav varandra all hjälp!" (88) I denna Koran har Vi till nytta för människorna framställt alla slag av liknelser där Vi låter detaljerna växla, men de flesta av dem vägrar envist att upphöra att förneka sanningen, (89) och de säger: "Vi kommer inte att tro dig förrän du låter en källa springa fram ur marken åt oss, (90) eller [visar dig äga] en trädgård med dadelpalmer och druvor och låter porlande bäckar rinna upp i dess mitt, (91) eller förmår himlen att störta ned över oss i stycken - som du har sagt skall ske - eller gör så att Gud och änglarna stiger ned inför [våra ögon], (92) eller [visar oss att du] äger ett hus prytt med guldornament, eller stiger upp till himlen - men vi kommer inte att tro på din uppstigning till himlen om du inte för med dig därifrån till oss en skrift som vi kan läsa!" Säg: "Stor är min Herre i Sin härlighet! Är jag inte en vanlig dödlig människa, ett sändebud?" (93) Ingenting hindrar [människor] att tro när vägledningen når dem utom denna deras invändning: "Inte sänder väl Gud en dödlig människa som Sitt sändebud?" (94) Säg: "Om änglarna hade vandrat omkring lugnt och stilla på jorden skulle Vi helt säkert ha låtit en ängel från himlen komma till dem som Vårt sändebud." (95) Säg: "Det behövs inga andra vittnen mellan mig och er än Gud. Han är [fullt] underrättad om Sina tjänares [förehavanden] och förlorar dem inte ur sikte." (96) De som Gud vägleder har funnit den rätta vägen; men för dem som Han låter gå vilse kan du aldrig finna någon som [leder dem rätt] i Hans ställe. Vi skall samla ihop dem på Uppståndelsens dag [liggande framstupa] på sina ansikten, blinda, stumma och döva. Deras slutliga bestämmelse är helvetet, och så ofta [dess eld] mattas skall Vi låta den flamma upp kring dem med förnyad styrka. (97) Detta är den lön [som väntar dem] på grund av deras vägran att tro på Våra budskap och för deras ord: "Skall vi, efter att ha blivit ben och sönderfräta rester, återuppstå i en ny skapelse?" (98) Inser inte [dessa människor] att Gud, som har skapat himlarna och jorden, har makt att skapa dem på nytt sådana de var? Och Han har utsatt en frist för [vad som skall ske med] dem; detta är ställt utom allt tvivel. Men de orättfärdiga vägrar envist att upphöra att förneka sanningen. (99) Säg: "Även om ni ägde min Herres [omätliga] skatt av nåd, skulle ni helt säkert hålla igen på era utgifter av rädsla att göra slut på denna [skatt]." - Ja, människan går för långt i sin snålhet." (100) VI GAV Moses nio tydliga tecken. Fråga nu Israels barn hur [det gick till] när han kom till dem [för att lösa dem ur slaveriet] och Farao sade till honom: "Jag tror att du, Moses, är ett offer för trolldom!" (101) [Moses] svarade: "Du vet redan att ingen annan än himlarnas och jordens Herre har sänt dessa [tecken] för att låta [alla] se sanningen. Farao! Jag tror att din undergång är nära!" (102) [Farao] ville [nu] skrämja dem att överge [Egyptens] land. Men Vi lät honom och alla som var med honom drunkna [i havet]. (103) Därefter

sade Vi till Israels barn: "Bo kvar i detta land! Men när löftet om uppståndelsen besannas skall Vi låta er stiga fram [med de andra] i en enda, myllrande människomassa." (104) VI HAR uppenbarat denna [Koran] med sanningen och med sanningen har den stigit ned - och dig [Muhammad] har Vi sänt enbart som förkunnare av ett glatt budskap om hopp [för människorna] och som varnare - (105) Vi har delat den i avsnitt, som du skall läsa för människorna i lugn och långsam rytm, och Vi uppenbarar den [i dessa avsnitt] ett efter ett. (106) Säg: "Vare sig ni tror eller inte tror på den, faller de som tidigare fick del av kunskap ned på sina ansikten när den läses för dem (107) och säger: "Stor är vår Herre i Sin härlighet! Vår Herres löfte har uppfyllts!" (108) Ja, de faller ned på sina ansikten med tårar [i ögonen] och deras ödmjukhet fördjupas. (109) Säg: "Anropa Gud eller anropa den Nåderike! Med vilket namn ni än anropar Honom [är Han En och Densamme] - fullkomlighetens sköna namn är Hans. Höj inte rösten [när du ber] och sänk den inte heller [till en viskning] utan gå en medelväg. (110) Säg: "Gud ske lov och pris, som inte har [avlat] en son och i vars herravälde ingen har del och som inte [behöver] någon som skyddar Honom mot jordisk lumpenhet!" - Och prisa ständigt Hans härlighet och Hans majestät! (111)

[KAPITEL 17](#)

[«KORANENS BUDSKAP KAPITEL 18](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 16»](#)

- [Muslimens skyldighet att ha taqwá och att ge Profetens ﷺ ord företräde](#)
- [Förbudet mot att sätta sig före Allah och Hans sändebud \(ﷺ\)](#)
- [Sunnah - dess förståelse](#)
- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)

- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)